

Ministerul Educației al Republicii Moldova
Colegiul "Iulia Hasdeu" din Cahul

"Aprob"

Directorul Colegiului „Iulia Hasdeu” Cahul

Tataru Gheorghe

"16" iunie 2017

Curriculumul modular

S.04.O.025 Teoria și metodologia asistenței sociale

Specialitatea 92310 Asistență socială

Calificarea Pedagog social

Curriculumul a fost elaborat cu suportul Proiectului *EuropeAid/133700/C/SER/MD/12*

"Asistență tehnică pentru domeniul învățământ și formare profesională

în Republica Moldova",

implementat cu suportul financiar al Uniunii Europene

Aprobat:

La ședința Consiliului Profesorat al Colegiului "Iulia Hasdeu" din Cahul

Director

Tataru Gheorghe

"16" iunie 2017

Autori:

Ianocoglo Margareta, grad didactic I, Colegiul "Iulia Hasdeu"

Dănilă Larisa, grad didactic I, Colegiul "Iulia Hasdeu"

Recenzenți:

Axentii Ioana, doctor în pedagogie, conferențiar universitar, Universitatea de Stat

"B.P.Hasdeu" din Cahul

Chihai Raisa, director adjunct instruire și educație, Colegiul "Iulia Hasdeu"

I Preliminarii

Asistența socială se axează pe anumite concepte teoretice care o ajută să creeze o imagine de sine stătătoare. Folosind teorii ale comportamentului uman și ale sistemelor sociale, dar și teorii specifice, asistența socială intervine acolo unde oamenii interacționează cu mediile proprii.

În literatura de specialitate se remarcă un interes crescut pentru modul în care este folosită teoria în asistență, pentru modul de organizare și sistematizare a unor concepte în scheme și modele practice.

Asistența socială susține schimbarea socială, rezolvarea problemelor de relaționare și împuternicirea oamenilor pentru bunăstarea acestora. Elementul fundamental al pedagogului social este colaborarea între teorie și practică, perspective ce-l direcționează spre investigarea factorilor specifici ai intervenției sociale.

Orice construcție teoretică îi obligă pe profesioniști să adopte una sau mai multe tehnici de lucru prin care să delimiteze și să respecte etapele intervenției. În munca practică, specialistul trebuie să încerce să înglobeze atât modelele și teoriile necesare înțelegerii fenomenului, cât și cele necesare acțiunii practice.

Scopul teoriei asistenței sociale constă, în perceperea abordărilor teoretice de explicare a fenomenelor vieții sociale, dar și rezolvarea metodologică a acestora.

Pentru studierea cu succes a acestui modul este necesar de parcurs următoarele unități de curs:

- F.01.O.012 Psihologia generală
- F.02.O.014 Științe ale educației
- F.01.O.024 Concepte fundamentale
- F.03.O.025 Psihopedagogia familiei
- F. 03.O.017 Psihologia personalității

II. Motivația, utilitatea modului pentru dezvoltarea profesională

Teoria este un cadru pentru înțelegerea unui șir de idei care încearcă să explice realitatea într-un mod axat pe efect-raționalizarea a ceea ce se întâmplă. Orice acțiune înreprinsă de specialist în contextul activității sale profesionale este de neconceput fără cunoașterea teoriei. Cursul dat are menirea să-l învețe pe pedagogul social să definească problema, cazul pe care îl are de soluționat, să-i găsească sens de explicație, fie conferă o semnificație faptelor și " situațiilor sociale". Teoria îl ajută pe viitorul specialist să reducă cât mai mult posibil imprecizia, starea de nesiguranță și, prin aceasta, de dependență în raport cu ceilalți factori sociali. Reușita rezolvării unei probleme a persoanei defavorizate este direct proporțională cu profesionalismul

pedagogului social, care implică nu doar o pregătire practică, dar și o cunoaștere a teoriilor.

Buna cunoașterea a teoriilor va spori semnificativ eficiența intervențiilor practice.

Teoriile oferă " definiții de lucru" referitoare la lumea înconjurătoare, cu ajutorul cărora noi înțelegem această lume. Strâns legată de nevoia de a înțelege și de a explica este nevoia de a prognoza. Teoriile îi ajută pe viitorii specialiști să întreprindă patru acțiuni care să le faciliteze înțelegerea lumii înconjurătoare:

- 1 să descrie
- 2 să explice
- 3 să prognozeze
4. să controleze și să explice.

În practica asistențială viitorii specialiști vor întreprinde toate cele patru demersuri: ei vor descrie și explica comportamentele persoanelor asistate, vor face previziuni cu privire la desfășurarea ulterioară a evenimentelor, vor " schimba ceva", de exemplu, cu adolescenții delincvenții, cu părinții care abandonează sau supun unui tratament violent copiii. Profesia de asistent social își are obiectul său de studiu, este interesată de anumite tipuri de fenomene și operează cu anumite aparate teoretice care o ajută să-și înțeleagă " bucățica de lume" în care își desfășoară activitatea. Cu cât mai mult asistenții sociali încearcă să înțeleagă omul, cu atât mai profund conștientizează complexitatea activității lor. Ei sunt acei care trebuie să înțeleagă mecanismele și consecințele sărăciei, să lucreze cu copiii cu tulburări de comportament, să știe cum "funcționează oamenii", ce înseamnă depravare. Pentru a întreprinde acțiuni reușite, asistenții sociali trebuie să știe ce se întâmplă și unde este locul lor în acest proces. Ei încep să caute explicații, căi de înțelegere a fenomenelor produse. În asemenea situații, teoriile sunt uneltele de lucru care le ghidează comportamentul și intenția. Principala funcție a teoriei în asistența socială este de a crește capacitatea practicianului de a-și controla conștient și deliberat " mediul de lucru". Diferite teorii ne ajută să explicăm diferite lucruri, de exemplu, teoria atașamentului ar putea fi utilă pentru a explica relația dintre un părinte și copil, în timp ce teoria comunicării ne poate ajuta să înțelegem procesul de comunicare între doi părinți sau chiar cu colegii, în timp ce teoria sistemelor ne poate ajuta să înțelegem cum se încadrează oamenii în societatea largă. Astfel, teoriile ne ajută să înțelegem ce se întâmplă în practica asistenței sociale. Practica asistenței sociale este un proces de decizie asupra unei acțiuni dintr-o varietate de alternative, iar teoria joacă un rol crucial în această alegere.

Vor fi prezentate argumente în favoarea studierii modulului în cauză: rolului lui în formarea competențelor profesionale, impactul pe care îl va avea însușirea modulului în crearea condițiilor de studiere a viitoarelor unități de curs și/sau module prevăzute de planul de învățământ, în dezvoltarea unei cariere profesionale de succes

Valoarea formativă a acestui modul constă:

- Aplicare de către asistentul social a unui set de concepte care îi ajută să explice relațiile dintre fapte, acțiuni umane, să controleze situațiile sociale, să acționeze în cunoștință de cauză.
- Descrierea, aplicarea priorităților pentru acțiunile de sprijin, care sunt cele mai potrivite abordări în munca cu beneficiarul.
- Rezolvarea multiplelor probleme cu care se confruntă persoanele în dificultate.
- Aplicarea în practică a mai multor modele teoretice pentru a contribui la schimbarea diferitor comportamente
- Formarea capacității de a -și asuma responsabilitatea în ameliorarea condițiilor de viață ale tuturor celor aflați în dificultate sau care nu pot face față problemelor pe care le au.
- Utilizarea eficientă resurselor pentru a menține un echilibru social-uman, în spațiul social vizat, pentru a stopa eventuala deteriorare a condițiilor de viață sau a performanței individuale, pentru a combate pesimismul beneficiarului, care nu crede într-un viitor mai bun.
- Formarea capacității de a interacționa cu un client în scopul menținerii relației de atașament, de a proteja persoana mai slabă, vulnerabilă în raport cu factorii sau agenții externi sau interni.
- Elaborarea de către asistentul social a unui plan de consultanță, a unei terapii pentru persoanele care se află în situație de risc.

III. Competențele profesionale specifice modului

CS1. Cunoașterea fundamentelor teoretico –metodologice al asistenței sociale

CS2. Analiza teoriilor asistenței sociale.

CS3. Analiza componentelor structurale ale asistenței sociale ca știință;

CS4. Analiza teoriilor specifice ale asistenței sociale.

CS5. Stabilirea locului asistenței sociale în sistemul științelor soci umane;

CS6. Stabilirea posibilităților/limitelor aplicării teoriilor și metodelor socio-psiologice în practica asistenței sociale;

CS7. Selectarea modelelor și tipurilor de metode specifice asistenței sociale;

CS8. Evaluarea comportamentelor beneficiarilor din perspectiva teoriilor specifice asistenței sociale.

Competențe transversale

CS9. Abordarea obiectivă și argumentată atât teoretic, cât practic, a unor situații-problemă în vederea soluționării eficiente a acestora cu respectarea valorilor și principiilor specifice asistentului social.

CS10. Formarea capacității de a-și asuma responsabilitatea și autonomia în realizarea sarcinilor.

CS11. Asigurarea capacității de a utiliza eficient resursele de timp și tehnicile de învățare pentru dezvoltarea personală și profesională.

CS12. Utilizarea cunoștințelor teoretice, abilităților practice și metodelor proprii atât asistentului social cât și a unor domenii complementare.

IV. Administrarea modulului

Semestrul	Numărul de ore			Modalitatea de evaluare	Numărul de credite	
	Total	Contact direct				Lucrul individual
		Prelegeri	Practică/ Seminar			
III	60	30		30	examen	2

V. Unitățile de învățare

Unități de competență	Unități de conținut	Abilități
1. Statutul științific al asistenței sociale		
<i>UC1.</i> Înțeleagerea caracterul interdisciplinar și integrativ al asistentului social. <i>UC2.</i> Abordarea corelației asistenței sociale cu alte științe.	Componentele structurale ale asistenței sociale ca știință. Corelația asistenței sociale cu alte științe.	A1. Formarea capacității studenților de a raporta conștient și responsabil domeniul asistenței sociale și ceea ce această profesie incumbă. A2. Analiza componentelor structurale ale asistenței sociale ca știință; A3. Identificarea legităților și principiilor de bază ale asistenței sociale. A4. Argumentarea importanței teoriilor, metodelor general -științifice, modelelor complexe utilizate în asistența socială.
2. Dimensiunea metodologică a asistenței sociale		
<i>UC3.</i> Identificarea principiilor metodologice. <i>UC4.</i> Analiza criteriilor de clasificare a metodologiei asistenței sociale.	Sensul conceptelor "metodologie", "metodă", "tehnică", "procedeu" Principii metodologice. Criterii de clasificare a metodelor asistenței sociale.	A5. Utilizarea conceptelor sub forma identificării, construirii, ierarhizării, sistematizării și definirii; A6. Descrierea principiilor metodologice A7. Înzestrarea asistentului social cu un set de concepte care îi ajută să explice

Unități de competență	Unități de conținut	Abilități
		relațiile dintre fapte, acțiuni umane, să controleze situațiile sociale, să acționeze în cunoștință de cauză. A8. Descrierea, aplicarea priorităților pentru acțiunile de sprijin, care sunt cele mai potrivite abordări în munca cu beneficiarul. A9. Rezolvarea multiplelor probleme cu care se confruntă persoanele în dificultate. A10. Aplicarea în practică a mai multor modele teoretice.
3. Fundamentele teoretice ale asistenței social		
UC5. Identificarea etapelor în evoluția teoriei asistenței sociale. UC6. Analiza diversității criteriilor de clasificare a teoriilor aplicate în asistența socială.	Rolul și funcțiile teoriei în asistenței sociale. Criterii de clasificare a teoriilor aplicate în asistența socială.	A11. Descrierea rolului teoriei în practica asistenței sociale A12. Evidențierea importanței funcțiilor în teorie A13. Identificarea modelelor efective de interacțiune cu beneficiarii. A14. Formarea capacității de a identifica etapele în evoluția teoriei asistenței sociale. A15. Argumentarea rolului modelelor evidențiate după domeniul de

Unități de competență	Unități de conținut	Abilități
		proveniență A16. Aplicarea paradigmei pozitivistice în activitatea asistențială
4. Teoria sistemelor în domeniul asistenței sociale		
UC7. Analiza teoriei sistemelor –teorii cu grad înalt de generalitate. UC8. Analiza teoriei rețelelor din perspectiva abordării sistemice. UC9. Proiectarea modelelor și tipurilor de metode specifice asistenței sociale. UC10. Analiza teoriei atașamentului. UC11. Aplicarea teoriei îngrijirii. UC12. Implementarea teoriei atașamentului. UC13. Aplicarea cărții vieții-instrument cu valoare terapeutică	Teoria sistemelor- teorie cu cel mai înalt grad de generalitate. Teoria rețelelor din perspectiva abordării sistemice. Metoda rețelelor ca formă de consiliere a macrosocialului cu microsocialul. Tipuri și forme de rețele sociale. Acțiunea în rețea a intervenției sociale. Cartea vieții- instrument cu valoare terapeutică. Teorii specifice ale asistenței sociale Teoria îngrijirii . Teoria atașamentului. Teoria pierderii Teoria participării. Teoria identității. Cartea vieții – instrument cu valoare terapeutică.	A17. Utilizarea conceptelor din știința mediului pentru a putea ajuta la explicarea comportamentului, adaptării la mediul în care trăim, la înțelegerea diversității umane. A18. Aplicarea teoriei sistemelor în practica asistențială întrucât specialistul să dispună de competențe profesionale de a înțelege și a vedea problemele în familii și în societate. A19. Formarea capacității asistentului social de a evalua oamenii și familiile în contextul în care acestea trăiesc. Formarea deprinderilor de bază în munca cu clienții: capacitatea de identifica nevoi și resurse, capacitatea de a interacționa cu un client în vedea construirii relației de asistență socială, capacitatea de a genera obiective, un plan de intervenție și implementarea

Unități de competență	Unități de conținut	Abilități
		lui. A20. Formarea capacității de a -și asuma responsabilitatea în ameliorarea condițiilor de viață ale tuturor celor aflați în dificultate sau care nu pot face față problemelor pe care le au. A21. Utilizarea eficientă resurselor pentru a menține un echilibru social-uman, în spațiul social vizat, pentru a stopa eventuala deteriorare a condițiilor de viață sau a performanței individuale, pentru a combate pesimismul beneficiarului, care nu crede într-un viitor mai bun. A22. Formarea capacității de a interacționa cu un client în scopul menținerii relației de atașament, de a proteja persoana mai slabă, vulnerabilă în raport cu factorii sau agenții externi sau interni. A23. Utilizarea metodelor adecvate de intervenție și schimbare a situației generate de pierdere. A24. Elaborarea de către asistentul social a unui plan de consultanță, a unei terapii și a unei asistențe sociale eficiente în

Unități de competență	Unități de conținut	Abilități
		cazul beneficiarilor voluntari. A25. Utilizarea aspectelor ce țin de problema identității în special pentru cazurile adopției, plasamentului familial sau al împărțirii responsabilităților privind creșterea și educarea unor copii între mai multe familii (familii de origine, familie substituit de îngrijire).

VI. Repartizarea orientativă a orelor pe unități de învățare

Nr. crt.	Unități de învățare	Numărul de ore			
		Total	Contact direct		Lucrul individual
			Prelegeri	Practică/ Seminar	
1.	Statutul științific al asistenței sociale.	10	6		4
2	Dimensiunea metodologică a asistenței sociale.	12	4		8
3	Fundamente teoretice ale asistenței sociale	14	8		6
4	Teoria sistemelor în domeniul asistenței sociale	12	6		6
5	Teorii specifice ale asistenței sociale	12	6		6
	Total	60	30		30

VII. Studiu individual ghidat de profesor.

Materii pentru studiul individual	Produse de elaborat	Modalități de evaluare	Termeni de realizare
1. Statutul științific al asistenței sociale			
Caracterul interdisciplinar și integrativ al asistenței sociale	Studiul (notițelor de curs, manualelor, legislației) și documentarea suplimentară în bibliotecă	Prezentare	2
Corelația asistenței sociale cu alte discipline.	Referat problematizat (eseu, comunicare, discurs, hartă cognitivă)	Prezentare	2
2. Dimensiunea metodologică a asistenței sociale.			
Criterii de clasificare a metodelor asistenței sociale	Activități practice (să analizeze metodele asistenței sociale)	Demonstrare	2
Metoda /modelului asistenței sociale	Referate prezentări, studiul de caz.	Prezentare	2

Materii pentru studiul individual	Produse de elaborat	Modalități de evaluare	Termeni de realizare
individualizate			
Metodele asistenței sociale de grup/lucrul cu grupul.	Proiecte de lucru în grup, harta conceptuală.	Demonstrare	2
Metodele asistenței sociale comunitare/lucrul în comunitate.	Modele de lucru în comunitate, mobilizarea comunității	Demonstrare	2
3. Fundamente teoretice ale asistenței sociale.			
Criterii de clasificare a teoriilor aplicate în asistența socială	Derulare de prezentări	Prezentare	2
Tipuri de teorie și modele după domeniul de proveniență , paradigma dominantă, gradul de generalitate.	Demonstrarea de modele referate, hărți conceptuale	Demonstrare	4
4. Teoria sistemelor în asistența socială			
Teoria ecosistemică	Prezentarea portofoliilor	Prezentare	2
Teoria rețelelor	Harta rețelelor sociale .	Prezentare	4
5. Teorii specifice ale asistenței sociale.			
Teoria pierderii	Activități practice (să analizeze metodele asistenței sociale aplicate în lucrul cu copiii într-o instituție rezidențială, comportamentul unui copil abandonat din perspectiva teoriilor specifice ale asistenței sociale.)	Demonstrare	2
Teoria participării	Referate, prezentarea studiului de caz, proiecte de grup.	Prezentare	2
Teoria identității	Realizare de eseuri, teme.	Demonstrare	2

XIII. Sugestii metodologice

Curriculumul la disciplina "Teoria și metodologia asistenței sociale" are drept scop formarea și dezvoltarea competențelor profesionale ale elevilor din învățământul profesional tehnic. Toată practica asistenței sociale este influențată de teorii formale și informale referitoare la activitatea pedagogului social , cum trebuie să fie realizat lucrul social și cum este lumea beneficiarilor. Abilitățile profesionale și valorile au importanță numai atunci când se bazează pe teorie și metodologie. Teoria informează luarea deciziilor și acțiunile, ajută la înțelegerea informației obținute în intervențiile sociale

(înțelegerea va depinde, în mare măsură, de abordarea teoretică folosită). Practica asistenței sociale este un proces de decizie asupra unei acțiuni dintr-o varietate de alternative, iar teoria și metodologia joacă un rol crucial în această alegere.

Se propune utilizarea metodelor de predare-învățare activ-participative, printre avantajele cărora putem enumera următoarele:

Sunt centrate pe elev și activitate;

Pun accent pe dezvoltarea gândirii, formarea aptitudinilor și a deprinderilor;

încurajează participarea elevilor, inițiativa, implicarea și creativitatea;

determină un parteneriat profesor-elev prin realizarea unei comunicări multidirecționale;

Se recomandă orientarea către metode bazate pe rezolvarea unor sarcini de lucru, utilizându-se cu precădere rezolvarea unei game cât mai variate de aplicații practice și punându-se accent pe realizarea cu exactitate și la timp a cerințelor sarcinilor de lucru. Realizarea proiectelor în cadrul activităților practice va urmări dezvoltarea abilităților de lucru în echipă.

Se vor alege cele mai potrivite metode didactice: descoperire, discuția în grup, dezbateri/ masa rotundă, studiul de caz, observația individuală. Specificul modulului impune metode didactice interactive, recomandând mai ales învățarea prin metode practice/laborator ca reflecții critice, studiu de caz, tehnica acvariului, metoda asociațiilor de idei, problematizarea, dezbateri secvențiale în baza problemelor enunțate, joc de rol, discuția- panel, philips 6/6, tehnica focus grup. În activitățile individuale, accentul se va pune pe studiere, analiza și sistematizarea materialului teoretic și practic în scopul îndeplinirii sarcinilor de lucru individual. Acestea vor fi prezentate în formă de portofolii, proiecte, sarcini specifice etc.

IX. Sugestii de evaluare a competențelor profesionale

Axarea procesului de învățare-predare-evaluare pe competențe presupune efectuarea evaluării pe parcursul întregului proces de instruire. Evaluarea continuă va fi structurată în evaluări formative și evaluări sumative (finale) ce țin de interpretarea creativă a informațiilor și de capacitatea de a rezolva situațiile de problemă.

Activitățile de evaluare vor fi orientate spre motivarea elevilor și obținerea unui feedback continuu, fapt ce va permite corectarea operativă a procesului de învățare, stimularea autoevaluării și a evaluării reciproce, evidențierea succeselor, implementarea evaluării selective sau individuale.

Pentru a eficientiza procesele de evaluare, înainte de a demara evaluările, cadrul didactic va aduce la cunoștința elevilor tematica lucrărilor, modul de evaluare (bareme/grile/criterii de notare) și condițiile de realizare a fiecărei evaluări.

Produsele recomandate pentru evaluarea nivelului de dezvoltare a competențelor cognitive sunt prezentate în tabelul de mai jos:

Nr. crt	Produse pentru măsurarea competenței	Criterii de evaluare a produselor
1.	Proiect elaborat	- Validitatea proiectului – gradul în care acesta acoperă unitar și coerent, logic și argumentat tema propusă. - Completitudinea proiectului – felul în care au fost evidențiate conexiunile și perspectivele interdisciplinare ale temei, competențele și abilitățile de ordin teoretic și practic și maniera în care acestea servesc conținutului științific. - Elaborarea și structura proiectului – acuratețea, rigoarea și coerența demersului științific, logica și argumentarea ideilor, corectitudinea concluziilor. - Calitatea materialului folosit în realizarea proiectului, bogăția și varietatea surselor de informare, relevanța și actualitatea acestora, semnificația datelor colectate s.a. - Creativitatea – gradul de noutate pe care-l aduce proiectul în abordarea temei sau în soluționarea problemei.
4.	Referat	- Coresponderea referatului temei. - Profundimea și completitudinea dezvoltării temei. - Adecvarea la conținutul surselor primare. - Coerența și logica expunerii.

		• Utilizarea dovezilor din sursele consultate. • Gradul de originalitate și de noutate. • Nivelul de erudiție. • Modul de structurare a lucrării. • Justificarea ipotezei legate de tema referatului. • Analiza în detaliu a fiecărei surse de documentare.
5.	Rezumat oral	• Expune tematica lucrării în cauză. • Utilizează formulări proprii, fără a distorsiona mesajul lucrării supuse rezumării. • Expunerea orală este concisă și structurată logic. • Folosește un limbaj bogat, adecvat tematicii lucrării în cauză. • Respectarea coeficientului de reducere a textului: 1/3 din textul inițial.
6.	Rezumat scris	• Expune tematica lucrării în cauză. • Utilizează formulări proprii, fără a distorsiona mesajul lucrării supuse rezumării. • Textul rezumatului este concis și structurat logic. • Folosește un limbaj bogat, adecvat tematicii lucrării în cauză. • Fidelitatea: înțelegerea esențialului și reproducerea lui, nu trebuie să existe contrasens; • Coerența: rezumatul are o unitate și un sens evidente, lizibile pentru cei care nu cunosc textul sursă. • Progresia logică: înlănțuirea ideilor, prezentarea argumentelor sunt clare și evidente. • Angajamentul autorului, aptitudine critică corect evaluată și transpusă. • Respectarea modalităților de enunțare a textului sursă: rezumatul este o oglindă micșorată dar fidelă textului sursă. • Muncă pertinentă de reformulare: rezumatul nu este un colaj de citate. • Respectarea coeficientului de reducere a textului: 1/4 din textul inițial. • Stăpânirea normelor sintactice la nivel de prezentare logică a ideilor, • frazelor, paragrafelor textului; • Text formatat citeț, lizibil; plasarea clară în pagină.
7.	Studiu de caz	• Corectitudinea interpretării studiului de caz

		propus. • Calitatea soluțiilor, ipotezelor propuse, argumentarea acestora; • Corespunderea soluțiilor, ipotezelor propuse pentru rezolvarea adecvată a cazului analizat. • Corectitudinea lingvistică a formulărilor. • Utilizarea adecvată a terminologiei în cauză. • Rezolvarea corectă a problemei, asociate studiului analizat de caz. • Punerea în evidență a subiectului, problematicii și formularea. • Logica sumarului. • Referință la programe. • Completitudinea informației și coerența între subiect și documentele studiate; • Noutatea și valoarea științifică a informației. • Exactitatea rezultatelor și rigoarea probelor. • Capacitatea de analiză și de sinteză a documentelor, adaptarea conținutului. • Originalitatea studiului, a formulării și a realizării. • Personalizarea (să nu fie lucruri copiate). • Aprecierea critică, judecată personală a elevului. • Corectitudinea interpretării studiului de caz propus. • Calitatea soluțiilor, ipotezelor propuse, argumentarea acestora. • Corespunderea soluțiilor, ipotezelor propuse pentru rezolvarea adecvată a cazului analizat. • Corectitudinea lingvistică a formulărilor. • Rezolvarea corectă a problemei, asociate studiului analizat de caz.
	Harta conceptuală	• Ordonarea informațiilor • Punerea în evidență a subiectului. • Logica sumarului • Utilizarea corectă a terminologiei în cauză • Poziționarea conceptelor generale și cele subdiacente, stabilind relațiile dintre acestea. Capacitatea de argumenta o alegere
	Harta rețelei sociale	• Exprimarea sentimentelor și încurajarea lor • Oferirea de sfaturi oferit unei persoane pentru a lua o hotărâre importantă • Crearea unei forme oficiale de sprijin. • Identifică resursele prin care beneficiarii își pot atinge obiectivele. • Analiza lipsurilor din rețeaua de sprijin pentru beneficiar

	Portofoliu	• Corectitudinea oformării portofoliului • Formarea competențelor de autoevaluare. • Profunzimea și completitudinea dezvoltării temei. • Nivelul de erudiție. • Modul de structurare a lucrării • Analiza în detaliu a fiecărei surse de documentare.
--	------------	--

XI. Resursele necesare pentru desfășurarea procesului de studii

Cerințe față de sălile de curs	
Pentru orele teoretice	Sala de studii Curriculum-ul la disciplină; Planul tematic la disciplină Proiecte didactice
Cerințe tehnice	
calculator	Prezentări în programul Power – Point;
Literatura de specialitate	

XII. Resursele didactice recomandate elevilor

Nr. crt.	Denumirea resursei	Locul în care poate fi consultată/ accesată/ procurată resursa	Numărul de exemplare disponibile
1.	Asistența socială în Marea Britanie și România	Biblioteca Colegiului	
2.	Bocancea G., Neamțu Elemente de asistență socială- Iași: Polirom,1999	Biblioteca Colegiului	
3.	Bulgaru M., (00rd.). Aspecte teoretice și practice ale asistenței sociale.- Chișinău,2003.	Biblioteca Colegiului	
4	Bulgaru M. Asistența socială. Fundamente teoretice și practice. – Chișinău, 2009.	Biblioteca Colegiului	
5	Cojocaru Șt. Proiectul de intervenție în asistența socială-Iași, 2006.	Internet	

6	Cojocaru Ș . Metode aperciative în asistența socială- Iași,205	Internet	
7	Iluț P. Abordarea calitativă a socioumanului, -Iași, 1997.	Internet	
8	Miftode V. Fundamente ale asistenței sociale.- București,1999	Biblioteca Colegiului.	
9	Miftode V. Teorie și metode în asistența socială: elemente introductive-Iași, 1994	Internet	
10	Miley K.K. Practica asistenței sociale Iași,2006	Internet	
11	Neamțu G (coord.). Tratat de asistență socială –Iași; Polirom.2003.	Biblioteca Colegiului	
12	Stănulescu E.. Sociologia educației familiale.-Iași,2002.vol.I	Internet	
13	Spînu M., Introducere în asistența socială a familiei și protecția copilului. Chișinău,1998	Internet	